

SERIA
B
NUMARUL

222161

CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE

66

„SFATURI PENTRU GOSPODARI”
DIRECȚ. REDACȚIONALĂ PROF. UNIV. I. SIMIONESCU

BCU Cluj / Centrala Universității Cluj

LĂMURIRI DESPRE CONSTITUȚIA CEA NOUĂ DE ARTUR GOROVEI Membru coresp. al Academiei Române

EDITURA „CARTEA ROMÂNEASCĂ” BUCUREȘTI

Prețul Lei 8.—

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE”

* = 8 lei numărul; celelalte 5 lei.

Seria A. „ȘTIINȚĂ PENTRU TOȚI”

Nr.

1. Cum era omul primitiv de I. SIMIONESCU.*
2. Viața omului primitiv de I. SIMIONESCU.*
3. Gazurile Naturale de I. SIMIONESCU.*
4. Albinela de T. A. BĂDĂRĂU.
5. Furnicile de T. A. BĂDĂRĂU.
9. Viața plantelor de I. SIMIONESCU.*
- 10-11. Pasteur de C. MOTAȘ.
14. Porumbelii mesageri de V. SA-DOVEANU.
15. Planeta Marte de ION PAȘA.
16. De la Omar la Einstein de GENERAL SC. PANATESCU.
17. Cum vedem de DR. I. GLĂVAN.
18. Razele X de AL. CIȘMAN.
19. Omul dela Cucuteni de I. SIMIONESCU.
20. Protozoarele de I. LEȘI.
21. Fulgerul și trăsnetul de C. G. BRĂDEȚEANU.
22. Nebuloasele gazoase de M. E. HEROVANU.
23. Bacteriile folositoare de I. POPU-CĂMPEANU.
24. Scrisori cerești (Meteorite) de I. SIMIONESCU.
25. Din istoricul electricității de STEL. C. IONESCU.
26. Mercur și Venus de C. NEGOIȚĂ.
27. Reumatism și arterioscleroză de DR. M. CĂHĂNESCU.
28. Oameni de înălțime de APOSTOL D. CULEA.
29. Henri Ford de ING. N. GANEA.
30. Musca de I. MUREȘANU.
32. Cifrele de G. M. IĂZĂRESCU.
33. Animale de demult de I. SIMIONESCU.
34. Lămurirea potopului de I. SIMIONESCU.
35. Din viața oamenilor întreprinzători de APOSTOL D. CULEA.
36. Societatea națiunilor de ARTUR GOROVEI.

Nr.

37. Ficatul și boalele lui de DR. M. CĂHĂNESCU.
38. Electrochimia și electroliza de N. N. BOTEZ.
39. Noțiuni de electricitate de ING. CAȘETTI.
40. M. Berthelot de CĂPIT. M. ZAPAN.
41. Izvoare actuale de energie de E. SEVERIN.
42. Goethe ca naturalist de PROF. I. SIMIONESCU.
43. Viața'n ecuații de I. SIMIONESCU.*
44. Principii de biologie de I. SIMIONESCU.
- 45-46. Fauna Mării Negre de BĂCESCU. M. și CARĂUȘU S.*
47. Vitaminele de DR. N. GAVRILESCU.*
49. Petrolul de I. SIMIONESCU.*
50. Șobolani și șoareci de PROF. RADU VLADESCU.*
51. Viața'n Ecuator de I. SIMIONESCU.*
52. Viața la tropice de I. SIMIONESCU.*
53. E. Roux de PROF. DR. G. MARINESCU.*
54. Cutremururile de I. SIMIONESCU.*
55. Cum birue viața de DR. VASILE ZAHARESCU.*
56. Plante carnivore de I. POPU-CĂMPEANU.*
57. Chihlimbarul de A. RABICHON*
58. Newton de O. ONICESCU.*
59. Fluturii de zi de I. SIMIONESCU.*
60. Fluturii de noapte de I. SIMIONESCU.*
61. Glande cu secreție internă de PROF. DR. C. PARMON.*
62. Sarea de PROF. I. SIMIONESCU.*
63. Circulația materiei de PROF. I. SIMIONESCU.*
64. Păseri de apă de C. S. ANTONESCU*
65. Flori de primăvară de I. SIMIONESCU.*
66. Din viața marilor fizicieni și chimiști de C. ALLACI.*
67. Descartes de O. ONICESCU.*
68. Stele noi de C. ARGINTEANU.*
69. Strejăria de V. GHEȚEA*

Seria B. „SFATURI PENTRU GOSPODARI”

Nr.

2. Despre tovărășii de PREOT. C. DRON.
3. Despre scarlatină de DR. I. GHEORGHIU.
7. Morcovul și alte legume de P. ROZIABE.

Nr.

8. Sifilisul de DR. E. GHEORGHIU.
10. Votul obștesc de A. GOROVEI.
14. Pelagra de PROF. V. BADEZ.*
15. Alegerea semințelor de C. LACRIȚIANU.

**CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE
SFATURI PENTRU GOSPODARI**

**LĂMURIRI DESPRE CONSTITUȚIA
CEA NOUĂ**

DE

ARTUR GOROVEI

Membru coresp. al Academiei Română

Temeiul tuturor legilor este *Constituția*.

Nici o lege nu se poate face, în care să se cuprindă dispozițiuni protivnice dispozițiunilor cuprinse în Constituție.

În alte țări au fost multe zvârcoliri și s'a vărsat mult sânge, până să se capete o Constituție, în care să se recunoască drepturile pe care le are fiecare om, și să se îngădească drepturile și puterile nemărginite, pe care le aveau cârmuitorii Statelor. Noi, însă, am căpătat Constituția și am modificat-o de mai multe ori, fără nicio greutate, și cu învoirea tuturor.

Încercări de a ni se da o Constituție s'au făcut și mai înainte, în cursul veacului trecut, dar cea întâi Constituție s'a pus în aplicare la 1 Iulie 1866, și s'a revizuit la 1879 și 1884, numai în privința unor anumite articole.

Adunările dela Iași, din 1917, au hotărît să se facă mai multe schimbări mari în Constituție, care s'au și votat de Adunarea Națională

Constituantă, în ședința dela 26 și 27 Martie 1923.

De atunci s'au început frământări mari în toată țara; partidele politice, ajunse în ultimul timp în număr de 29, au zguduit temeliile poporului nostru. Fiecare partid voind să puie mâna pe putere, împânzea urechile poporului cu tot soiul de făgăduinți, cu neputință de adus la îndeplinire. Făgăduiau țăranilor pământul cât a mai rămas neexpropriat, pădurile, casele din orașe, făgăduiau totul, numai ca să-i voteze pe dânsii, ca să-și satisfacă poftetele.

Era țara în stare de anarhie. Poporul credea pe toți, îi asculta pe toți, în neștiința lui, și eram în ajunul evenimentelor din 1907.

Majestatea Sa Regele Carol II ne-a scăpat de o asemenea grozavă nenorocire, promulgând noua Constituție, care se potrivește cu starea civilizației noastre. Ni-a dat nouă Constituție după ce, prin plebiscit, a cerut învoirea țării, care, aproape cu unanimitatea voturilor, a primit-o în ziua de 24 Februarie 1938.

Această nouă Constituție, o lămurim pe scurt, prin rândurile ce urmează spre știința tuturor.

In cele trei articole din Titlul I, intitulat: „Teritoriul României“, se spune limpede că teritoriul nostru este *inalienabil*, adică nici o bucățică de pământ din ceiace este între hotarele noastre de astăzi, nu poate să fie cedat, prin nici o învoială, și nici nu se poate să fie colonizat cu populațiuni de altă seminție, România fiind un Stat național și indivizibil.

In Titlul II se arată care sunt „Datoriile și Drepturile Românilor“.

Orice om trebuie să aibă o Patrie, pe care este dator să o considere ca temelul cel mai de seamă al rostului său în viață; toți Românii sunt datori, fără deosebire de origină etnică și de credință religioasă, să contribuie la înălțarea ei morală și la propășirea ei economică, să se jertfească pentru ca să-i apere granițele, demnitatea și neatârarea ei. Pentru aceasta, tot Românul este dator să-și îndeplinească sarcinile ce i se pun prin diferite legi, și să contribuie, fără a fi silit, la împlinirea sarcinilor publice.

Toți Românii sunt egali înaintea legilor, pe care trebuie să le respecte și să li se supună. Pe temelul unei credințe religioase, nici un Român, fără deosebire de origină etnică și de credință religioasă, nu se poate scuti de serviciile civile care li se cer, și de serviciul militar.

Schimbarea formei de guvernământ a Statului, împărțirea averii altuia, scutirea de impozite, ori lupta de clasă, pe care se întemeiau unele partide politice, nu este îngăduit a se propovădui prin scris sau prin graiu, precum s'a făcut până acuma.

Preoții noștri își puneau autoritatea lor morală în slujba propagandei politice; ei, în biserici, primeau jurămintele unor formațiuni care atingeau demnitatea națională. Noua Constituție îi oprește de a mai face asemenea fapte, atât în biserici, cât și afară de ele.

Nimeni nu poate să facă propagandă politică în biserică, ori cu ocazia unei manifestații religioase.

Nu se poate face nici o asociație politică sub pretexte religioase.

Jurămente de credință nu pot să fie luate

decât de anumite persoane, prevăzute în lege, în condițiunile și cu formele arătate de ea.

Nici un Român nu are voie să intre în serviciul militar al unei armate străine, fără îngăduirea guvernului, și nici să se alătore pe lângă vreo organizație militară străină. Cel ce ar face aceasta, pierde de drept cetățenia română, precum și acela care s'ar supune la o protecție străină, oricât de scurtă vreme. Cei căzuți sub această învinuire, își pot redobândi naționalitatea română numai prin naturalizare.

Acestea sunt datoriiile Românilor.

În ceiace privește drepturile lor, ei se bucură de *libertatea conștiinței*, adică orișicine poate să aibă orice fel de credință religioasă, câtă vreme nu aduce, prin aceasta, nici o atingere drepturilor altora, și nu vatămă nici o lege. Ne bucurăm de *libertatea muncii*, de *libertatea învățământului*, a *presei*, a *întrunirilor*, de *libertatea de tovărășie*, și de orice altă libertate, dar numai în condițiunile statornicite prin legi.

Naționalitatea română se capătă prin *căsătorie*, prin *filiațiune*, prin *recunoaștere* și prin *naturalizare*. Naturalizarea se acordă individual, prin lege, și nu are efect retroactiv. De naturalizarea soțului folosește soția, iar copiii minori de naturalizarea părinților.

Se garantează *libertatea individuală*. Nu poate să fie urmărit sau percheziționat cineva, decât în cazurile și după formele prevăzute în lege, precum nu poate să fie deținut sau arestat, decât în baza unui mandat judecătoresc, care trebuie să i se arate imediat, sau în 24 de ore după arestare. În caz când este o vină vândită, sau în caz de urgență, deținerea sau are-

starea se poate face imediat, iar mandatul i se comunică în 24 de ore.

Nu poate cineva să fie sustras dela judecătorii lui legali.

Domiciliul nu poate să fie călcat, și nimeni nu are voie să intre cu sila la altul dacă nu este o autoritate care are acest drept prin lege.

Pedeapsa cu moartea, prevăzută de codul de justiție militară în vreme de războiu, se aplică și în timp de pace, după deciderea Consiliului de miniștri, acelorora cari atentează contra Suveranului, a Membrilor familiei Regale, contra Șefilor Statelor străine, precum și în cazuri de asasinat politic ori în cazurile de tâlhărie cu omor.

Constituția ne garantează proprietatea de orice fel ar fi, precum și creanțele atât asupra Statului, cât și asupra particularilor, declarându-le inviolabile; oricine poate să facă cum crede de cuviință, cu bunurile ce sunt ale lui, dar numai după normele prevăzute de lege.

Bunurile de domeniu public, nu pot fi înstrăinate, și se administrează după regulile și cu formele prevăzute în lege. Numai în caz de înaltă trădare și delapidare de bani publici, averea cuiva poate să fie secestrată.

Exproprierea se poate face numai din cauză de folos obștesc, dar totdeauna după o dreaptă și prealabilă despăgubire, statornicită de justiție.

Nici un alt caz de utilitate publică nu se poate stabili decât prin legi votate de amândouă Adunările, cu majoritate de două treimi, pentru apărarea națională, lucrări de in-

teres militar, sanitar, cultural pentru căi de comunicație, terestre, nautice ori aeriene, pentru piețe și lucrări publice, care sunt prevăzute în legile actuale.

Se consideră proprietate a Statului toate zăcămintele miniere și tot ce se află în subsol, afară de stâncăria comună, carierile de construcție și depozitele de turbă. Se va modifica legea minelor, fixând la cel puțin 50 la sută drepturile proprietarului din redevență, arătându-se chipurile în care aceștia vor lua parte la exploatarea acestor bogății, respectându-se drepturile câștigate.

Se consideră ca făcând parte din Domeniul public:

- a) Drumurile mari și mici;
- b) Ulițile care sunt în sarcina Statului, ori a județelor și a Comunelor;
- c) Fluviile, precum și râurile navigabile sau plutitoare;
- d) Țărmurile, creșterile cătră mal, sau locurile de unde se retrage marea;
- e) Porturile naturale și acele artificiale;
- f) Malurile unde trag vasele;
- g) Spațiul atmosferic, adică aerul;
- h) Apele care produc forță motrică de folos obștesc;
- i) Toate bunurilor care nu sunt proprietăți ale particularilor.

Constituția garantează libertatea conștiinței.

Libertatea și protecțiunea cultelor este garantată, numai dacă nu jignește ordinea publică, bunele moravuri și Siguranța Statului.

Biserici românești sunt: Biserica ortodoxă creștină și Biserica greco-catolică, de care se ține o parte a Românilor din Transilvania. Ma-

rea majoritate a Românilor fiind de religie ortodoxă, aceasta se socotește ca religie dominantă în Statul român, iar religia greco-catolică, are întâietate față de celelalte culte.

Biserica ortodoxă română, rămâne neatârnată de orice chiriarchie străină, dar își păstrează neștirbită, în privința dogmelor, unitatea cu biserica ecumenică a Răsăritului.

O singură autoritate sinodală centrală hotărăște asupra tuturor chestiunilor spirituale și canonice ale bisericii ortodoxe române.

Legi speciale regulează raporturile dintre Statul român și diferitele alte culte.

Constituția dispune că sunt de atribuția legii civile actele stărei civile.

Până acuma orice căsătorie se făcea întâi la Primărie — căsătoria civilă — și apoi la biserică. De multe ori căsătoria religioasă nu se mai făcea. Noua Constituție hotărăște că este obligatorie căsătoria religioasă, care trebuie făcută înaintea celei civile, de membrii oricărui cult.

Legi speciale regulează libertatea învățământului, întrucât nu este în contra bunelor moravuri, a ordinii publice și a intereselor de Stat.

Interesele de Stat este o noutate în noua Constituție.

Este obligator învățământul primar, care este gratuit în școlile Statului.

Intrucât legile îngăduie, Constituția garantează libertatea de a comunica și de a publica ideile și opiniile, fie prin graiu, fie prin scris, prin chipuri, prin sunete, însfârșit prin orice alt mijloc.

Este inviolabil secretul scrisorilor, al telegramelor și convorbirilor telefonice, afară de

cazurile când Justiția are datoria de a se informa, conform cu legea.

Toți Români au dreptul de a se aduna, pașnici și fără arme, pentru a trata tot felul de chestiuni, dar trebuie să se conformeze legilor care pun rânduială la exercitarea acestui drept.

Sunt supuse legilor și dispozițiilor polițienești, orice întrunire, procesiune și manifestare, care s'ar face pe căile publice, ori în aer liber.

Tot Românul are dreptul să trimeată autorităților publice, orice soi de petiție. Aceste petiții trebuie să fie făcute numai în numele celor iscăliți în ele. În nume colectiv, au dreptul să facă petiții numai autoritățile constituite.

Constituția dă dreptul Românilor, să se întovărășască potrivit legilor, dar nu pot să creieze persoane juridice, decât conformându-se legilor respective.

Nu pot să ocupe funcțiuni și demnități publice decât numai cetățenii români. Prin funcțiuni publice, se înțeleg acele civile și militare. Numai în cazurile specificate prin legi, asemenea funcțiuni pot să fie ocupate și de străini.

Străinii cari se află pe pământul țării noastre, au dreptul de a fi protegiți, conform cu dispozițiunile generale asupra persoanelor și averilor.

Imobile rurale, în România, pot să dobândească și să stăpânească numai Români și cei naturalizați români. Când ar fi vorba de o moștenire, care s'ar cuveni unui străin, dacă în moștenire ar fi și un imobil rural, străinul are drept numai la valoarea acelui imobil.

Regele dă autorizarea de a se purta decorațiuni străine.

Nu pot să fie purtate, nici create și nici atribuite, nici un fel de insignă, de emblemă, de medalii, și nici un fel de uniformă, fără o încuviințare legiuită.

* * *

În titlul III, noua Constituție vorbește „Despre puterile Statului“.

Ca și vechea Constituție, aceasta nouă spune lămurit că toate puterile Statului emană dela Națiune, cu singurul adaos, că în noua Constituție este vorba de *Națiunea Română*. Aceste puteri se exercitează numai prin delegație, și după principiile și regulile din Constituție.

Capul Statului este Regele. El sancționează și promulgă legile, care se votează de Adunarea Deputaților și de Senat, care le reprezintă și exercitează puterea legislativă.

Nici o lege nu este valabilă, dacă nu este sancționată de Rege, care poate să refuze sancțiunea.

După ce ambele Adunări, cu majoritate, au votat o lege, ea este supusă sancțiunii Regelui.

Ministrul de Justiție, păstrătorul Marelui Sigiliu al Statului, îngrijește promulgarea legilor.

După vechea Constituție, inițiativa legilor era dată fiecăreia din cele trei ramuri ale puterii legislative: Regele, Adunarea Deputaților și Senatul; prin noua Constituție, însă, inițiativa legilor este dată Regelui.

Are dreptul și Adunarea Deputaților ca și Senatul, să propuie legi, din inițiativă proprie, dar numai legi care să fie în interesul obștesc al Statului.

Numai puterea legiuitoare are dreptul de a interpreta legile, cu drept de autoritate.

Nu pot să aibă nicio putere orice lege, orice regulament de administrație comunală sau de administrație generală, decât după ce se publică, în chipul hotărât de ele.

Regele are puterea executivă, pe care o exercită, prin Guvernul Său, și în chipul stabilit prin Constituție.

Puterea judecătorească se exercită de către organele ei.

Hotărârile judecătorești se pronunță în virtutea legii, și se execută în numele Regelui, prin formula executorie, care se aplică pe orice hotărâre definitivă.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

„Despre Rege“, se vorbește în Capitolul I, de sub Titlul III din Constituție.

Toate puterile constituționale, pe care le are Regele, trec moștenire, în linie directă și legitimă a Majestății Sale Regelui Carol I de Hohenzollern-Sigmaringen. Aceste puteri trec din bărbat în bărbat, prin ordinul celui dintâi născut, fiind excluse pe totdeauna femeile și coborâtorii lor.

Coborâtorii Regelui vor fi crescuți în religia noastră ortodoxă a Răsăritului.

Dacă s'ar întâmpla ca Majestatea Sa Regele Carol I de Hohenzollern Sigmaringen să nu mai aibă coborâtori în linie bărbătească, atunci succesiunea Tronului va veni celui mai în vârstă dintre frații săi. În lipsă de frați, succesiunea va veni coborâtorilor din frați, după cum se specifică mai sus.

Regele are dreptul să arăte, ca succesor al Său, pe un membru al unei dinastii suverane din Europa occidentală, în caz când niciunul din frații sau coboritorii lor nu ar fi în viață, sau ar fi renunțat la Tron de mai înainte. Această indicare de moștenitor al Regelui, va trebui să fie îngăduită de Reprezentațiunea Națională.

Dacă n'ar avea loc niciuna din aceste cazuri Tronul rămâne vacant, când Adunările legiuitoare se întrunesc într'o singură Adunare, chiar fără să fie convocate și alege, cel mai târziu în opt zile dela întrunire, un Rege dintr'o dinastie suverană apusană.

Pentru a se putea face această alegere de Rege, ca și în cazul când Reprezentațiunea Națională are a-și spune cuvântul când Regele indică succesorul Său la Tron, trebuie să fie față cel puțin trei pătrimi din membrii fiecărei Adunări în parte, și hotărârea să se dea cu majoritatea de două treimi a membrilor prezenți.

Dacă în termen de opt zile nu se face alegerea de Rege, atunci în ziua a noua, la amiază, Adunările astfel întrunite, oricare ar fi numărul membrilor prezenți, vor face alegerea, cu majoritate absolută de voturi, adică jumătate plus unu din numărul celor prezenți.

S'ar putea întâmpla ca Adunările să fie dizolvate în momentul vacanței Tronului; în asemenea caz, se va urma precum se va arăta mai jos.

Când Tronul este vacant, pentru exercitarea puterilor Regale, până când Regele ales se va urca pe Tron, Adunările întrunite vor numi o

Locotenentă Regală, alegând trei persoane în acest scop.

Votul va fi secret în toate aceste cazuri expuse mai sus.

Dacă Regele moare, se întrunesc Adunările, chiar fără să fie convocate, cel mai târziu în timp de zece zile, după moarte.

S'ar putea întâmpla ca Adunările să fi fost dizolvate de mai înainte de moarte, și convocarea Adunărilor celor nouă să fi fost fixată la o dată în urma celor zece zile; în asemenea caz se întrunesc Adunările care au fost dizolvate.

Miniștrii întruniți în consiliu, și sub răspunderea lor, exercitează, în numele Națiunii Române, puterile constituționale ale Regelui, dela data morții fostului Rege, până când succesorul său la Tron va depune jurământul.

Regele, când împlinește vârsta de 18 ani, este major.

Când se suie pe Tron, Regele depune, în sânul Adunărilor întrunite, Jurământul acesta:

*„Jur a păzi Constituția și legile Națiunii
„Române, a menține drepturile ei naționale
și integritatea teritoriului“.*

După noua Constituție, Regele poate să numească un Regent și doi Supleanți, cărora să li dea dreptul ca în timpul minorității succesorului Său, după moartea Sa, să exercite puterile Regale.

Numirea Regentului și a celor doi Supleanți, trebuie să se facă cu primirea Reprezentației Naționale, cu majoritate absolută.

Regentul va fi și tutorul Regelui minor.

In cazul când, la moartea Regelui, nu s'ar găsi numit Regentul, și succesorul Tronului ar fi minor, atunci amândouă Adunările întrunite, lucrând ca în caz când este vacanța a Tronului, numesc pe Regent și pe cei doi Supleanți.

Regentul și Supleanții nu vor putea să intre în funcțiune, mai înainte de a fi depus jurământul prevăzut, mai sus, pentru Regc.

Dacă Regentul moare, îl înlocuește Supleantul cel mai în vârstă, și în locul lui se alege un alt Supleant, de cătră ambele Adunări întrunite, care vor lucra după cum se arată mai sus.

S'ar putea întâmpla ca Regele, deși în viață, să fie în imposibilitate de a domni. In asemenea caz, Principele Moștenitor major, ia de drept Regența, singur. Dacă, însă, Principele moștenitor ar fi minor, atunci Consiliul de miniștri, constatând că în adevăr Regele nu mai poate să domnească, convoacă Adunările legiuitoare reunite, pentru ca ele să hotărască.

In timpul Regenții, Constituția nu poate să fie modificată.

Numai cu consmțământul Adunărilor, Regele ar putea să fie și Șeful unui alt Stat.

Asupra acestei chestiuni, niciuna din Adunări nu poate să delibereze, fără să fie prezenți măcar două treimi din membrii din care se compun, și nu se poate lua nici o hotărâre decât cu două treimi din numărul membrilor prezenți.

Persoana Regelui este inviolabilă. De orice act răspund miniștrii Lui.

Orice act de Stat al Regelui trebuie să fie

contrasemnat de un ministru. Prin această semnare, miniștrii devin răspunzători.

Numirea Primului ministru, care se face de Rege, nu va fi întărită de un alt ministru.

Adunările Legiuitoare se convoacă, de Rege, odată pe an. El deschide sesiunea prin mesaj, și Adunările îi prezintă răspunsul.

Inchiderea sesiunii parlamentare o pronunță Regele.

Adunările pot să fie amânate de Rege.

Dacă Adunările nu mai sunt convocate, la împlinirea unui an dela amânare, ele se întrunesc singure, fără să mai aștepte o convocare.

Regele numește miniștrii, pe care are dreptul să-i și revoace.

Regele are dreptul de a ierta pedepsele în materii criminale — dreptul de amnestie —, după cum are și dreptul de a micșura pedepsele, afară de ceace se statornicește în privința miniștrilor.

Regele nu se poate amesteca în administrarea justiției, și nici nu poate suspenda cursul unei judecăți.

El are dreptul de a numi pe funcționarii publici, dar nu poate să creieze o funcțiune publică, fără o lege anumită.

Regulamentele pentru executarea legilor, le face Regele, dar prin aceste regulamente nu se pot modifica legile, și nici nu poate să scutească pe cineva de executarea lor.

Constituția nouă dă drept Regelui ca, în timpul când nu funcționează Corpurile legiuitoare, să facă, în orice privință, decrete cu putere de lege, care se vor supune aprobării Corpurilor legiuitoare, când vor fi convocate.

Regele, fiind capul oștirea, are dreptul de a declara război și de a încheia pace.

Regele are dreptul de a conferi grade militare, conformându-se legii.

El are dreptul de a da decorațiuni române.

Regele acreditează pe Ambasadorii și pe Miniștrii plenipotențari, pe cari-i trimete pe lângă Șefii Statelor Străine.

În baza unei legi speciale, Regele are dreptul să bată monedă.

Regele încheie, cu Statele Străine, tratate politice și militare. Dar, pentru ca să aibă putere de lege înăuntru țării, ele trebuie să fie aprobate de Adunările Legiuitoare.

Legea hotărăște lista civilă, pe care țara trebuie să o plătească Regelui.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* *

O modificare esențială a vechei Constituții, este în ceiace privește *Reprezentarea Națională*, despre care se ocupă Capitolul II, de sub Titlul III..

Noua Constituție dispune că membrii Adunărilor Legiuitoare reprezintă Națiunea; ei, însă, nu pot să-și exercite mandatul, până ce nu au depus jurământul legiuit.

Un regulament special al fiecărei Adunări, determină modul de constituire și exercitarea atribuțiilor.

Vechia Constituție dădea dreptul, fiecărei Adunări, să-și valideze alegerile și să cerceteze titlurile membrilor; noua Constituție, însă, dă acest drept Inaltei Curți de Casație și Justiție, care trebuie să procedeze mai înainte de data fixată pentru întrunirea Adunărilor.

Nimeni nu poate să fie, în același timp, deputat și senator.

Oricare parlamentar numit de puterea executivă, într-o funcțiune salariată, pe care o primește, pierde de drept mandatul ce i s'a încredințat.

Dispoziția aceasta nu se aplică celor cari sunt miniștri și subsecretari de Stat.

O altă inovație a noiei Constituții, este că membrii Adunărilor Legiuitoare nu pot să apere interese particulare în contra Statului, și nici nu pot să fie membri în consiliile de administrație ale societăților care au contracte cu Statul, Comuna sau Județul.

Hotărârile Corpurilor Legiuitoare se iau cu majoritatea absolută a voturilor, afară de cazurile pentru care Constituția statornicește altfel.

Orice propunere este respinsă, în caz când voturile sunt egale.

Ședințele Adunărilor se țin, dacă sunt față jumătate plus unul din numărul membrilor înscriși în apelul nominal.

Membrii Adunărilor legiuitoare au dreptul să interpeleze pe miniștri, cari sunt datori să răspundă, în termenul prevăzut de regulament.

În cursul exercițiului mandatului, nici un deputat și nici un senator nu poate să fie urmărit, pentru părerile sale sau pentru votul pe care-l dă.

Deasemenea nu poate să fie nici urmărit, și nici arestat, în timpul cât ține sesiunea, pentru orice învinuire penală. Poate să fie însă urmărit și arestat, în urma autorizării Adunării din care face parte. Această regulă nu se aplică, în cazul de flagrant delict.

Dacă Adunarea cere detențiunea sau urmărirea vreunui membru al ei, este suspendat pe tot timpul cât durează sesiunea.

Și Camera și Senatul deliberază și hotărăște separat, afară de cazurile când Constituția cere să fie amândouă reunite.

Președintele fiecărei Adunări exercită poliția Adunării respective; el singur poate să deie ordine gărzii, după încuviințarea Adunării.

O lege anumită fixează diurnele membrilor Adunărilor Legiuitoare.

Mari modificări face Constituția cea nouă, în ceiace se atinge de Cameră și Senat.

În Secțiunea I se vorbește „Despre Adunarea Deputaților“, care se compune din Deputați pe cari-i aleg cetățenii români cari au împlinit vârsta de 30 de ani, nu 21 de ani ca până acum. Ca să poată să voteze, trebuie să practice în mod efectiv o ocupație care să între în vreuna din următoarele trei categorii:

1. Agricultură și munca manuală;
2. Comerțul și industria;
3. Ocupațiuni intelectuale.

Alegerea se face obligator, prin vot unimominal secret și pe circumscripții. Acestea vor trebui să asigure reprezentarea chipului cu care se îndeletnicește alegătorul.

În Legea electorală se vor arăta circumscripțiile și se va statornici condițiunile cerute pentru a fi alegători, după normele stabilite mai sus. Noua Constituție dă și femeilor dreptul de a fi alegătoare, iar în Legea electorală se vor arăta care anume femei vor avea acest drept; tot această Lege electorală va stabili cine sunt incapabili de a fi alegători, cum se pierde acest drept, procedura votărei, numă-

rul deputaților și garanțiile libertății alegerilor.

Până acuma, durata unui mandat de deputat era de patru ani; noua Constituție o fixează la șase ani.

Pentru a putea să fie cineva ales Deputat, trebuie să îndeplinească mai multe condiții:

a) Să fie cetățean al Statului român;

b) Să se bucure de exercițiul drepturilor civile și politice;

c) Să practice efectiv ocupația uneia din cele trei categorii arătate mai sus. Dacă este agricultor, să facă în realitate, în mod efectiv agricultura; dacă este comerciant sau industriaș, să facă în mod efectiv comerț sau industrie; dacă este avocat, de pildă, să exerciteze în mod efectiv profesiunea de avocat, nu numai să fie înscris în tabloul de avocați al vreunui județ. Numai în acest chip se va putea zice că el reprezintă pe acei cărora li cere votul.

d) Să aibă vârsta de 30 de ani împliniți;

e) Să fie domiciliat efectiv în România.

În legea electorală se vor arăta cine nu poate fi ales.

În Secțiunea II este vorba „Despre Senat“.

După Constituția cea nouă, Senatul se compune din Senatori pe cari-i numește Regele, din Senatori de drept și din Senatori aleși.

Senatorii se aleg cu vot obligator, secret, prin scrutin uninominal.

Cine votează la Senat, cine poate să fie ales Senator, toate acestea se vor stabili prin legea electorală.

Vor putea să fie alese și femeile.

Senatorii de drept, în virtutea situațiunii lor înalte în Stat și în Biserică, sunt:

a) Moștenitorul Tronului, din ziua când devine major, adică atunci când împlinește vârsta de 18 ani;

b) Toți Principii majori ai Familiei Regale;

c) Patriarhul și toți Mitropoliții Țării;

d) Episcopii eparhioți ai bisericelor ortodoxe române, precum și acei ai bisericelor greco-catolice, aleși, conform cu legile Țării;

e) Capii confesiunilor recunoscute de Stat. Confesiuni sunt multe, dar Senator va fi câte unul de fiecare confesiune; trebuie să fie aleși sau să fie numiți conform legilor Țării. Ca să poată să fie senator de drept, trebuie ca numărul credincioșilor unei confesiuni religioasă, să treacă de 200.000;

f) Actualii senatori de drept, câți vor fi recunoscuți, până la data promulgării acestei nouă Constituții.

Pe viitor nu vor mai fi Senatori de drept, ca după vechea Constituție, acei cari au fost aleși în zece legislaturi.

Mandatul Senatorilor de drept, arătați în paragrafele *a—e* inclusiv, îndată ce nu mai au demnitatea sau calitatea în baza cărora îl dețin, încetează.

Senatorii numiți și aleși își mențin mandatul timp de nouă ani; după aceasta mandatul lor se reînnoește din trei în trei ani, socotiți dela depunerea jurământului, în proporție de o treime.

Ultima treime, care nu a ieșit la sorți, pentru a fi reînnoită, își păstrează mandatul până când se va împlini termenul de nouă ani.

Senatorii ieșiți la sorți, dacă vor dori să mai fie senatori, vor candida din nou.

* * *

Capitolul III de sub Titlul III, vorbește „Despre guvern și miniștri“.

Miniștrii și Subsecretarii de Stat compun Guvernul.

Miniștrii își exercită puterea în numele Regelui, pe a lor răspundere, în condițiunile determinate de Constituție.

Răspundere politică au Miniștrii numai față de Rege.

Consiliul de Miniștri se numește întrunirea tuturor Miniștrilor, pentru a discuta diferite chestiuni.

Președinte al Consiliului de Miniștri este acela pe care l-a numit Regele, ca să alcătuiască Guvernul.

Numai o lege poate să înființeze Departamentele Ministeriale, ca și Subsecretariatele de Stat.

După vechea Constituție (art. 94), nu putea să fie Ministru decât acel care era român sau cel care a dobândit naturalizarea. De aceia s'au strecurat, în ministerele trecute, oameni îndoelnici, a căror origină etnică nu se putea împăca tocmai bine, cu idealul nostru românesc. De aceia Constituția cea nouă, dispune că nu poate să fie Ministru decât acela care poate să-și dovedească că este român de trei generații.

Se exceptează însă, acei cari au fost Miniștri până acum.

Nu poate să fie Ministru un membru al familiei Regale.

Se poate întâmpla ca să fie cineva Ministru,

fără să fie, în acelaș timp, Deputat sau Senator. Un asemenea Ministru poate să ieie parte la desbaterea legilor, dar nu poate să voteze.

Adunările pot să ceară ca Miniștrii să fie față la desbaterile lor.

Fără prezența unui Ministru, nu poate să înceapă desbaterile în una din Camerele legiuitoare.

Regele, ca și fiecare din Adunări, poate să ceară urmărirea Miniștrilor, și să ceară trimiterea lor în judecata Inaltei Curți de Casație și Justiție.

Casația singură, în secțiuni unite, este în drept să judece pe Miniștri.

Miniștrii sunt supuși regulilor de drept comun, în privința exercițiului acțiunii civile a unei părți vătămate. Tot așa se va urma în ceiace privește crimele și delictele comise de Miniștri, în afară de exercițiul funcțiunei lor.

Ca să poată să fie trimiși Miniștrii în judecată, de către Corpurile legiuitoare, trebuie majoritatea de două treimi a Membrilor prezenți.

O comisiune de cinci membri a Inaltei Curți de Casație și Justiție, trași la sorți în secțiuni unite, va face instrucțiunea afacerii ce li se trimite.

Comisiunea aceasta are puterea de a califica faptele, și de a hotărî dacă trebuie să se înceapă sau nu urmărirea Ministrului trimis în judecată.

Ministerul public al Inaltei Curți de Casație și Justiție, va susține acuzarea.

În ceiace privește cazurile de răspundere, și pedepsele care se vor aplica Miniștrilor găsiți vinovați de Inalta Curte de Casație și Justiție, hotărăște legea responsabilității Ministeriale.

Noua Constituție prevede cazul că Miniștrii de Justiție, timp de un an dela data ieșirii din Minister, să nu mai poată exercita profesiunea de avocat.

Deasemenea, noua Constituție dispune ca Miniștrii ieșiți din funcțiune, să nu poată face parte în cei trei ani următori, din consiliile de administrație ale întreprinderilor cu care au încheiat contracte, în timpul cât au fost Miniștri.

Un Ministru ar putea, printr'un decret sau o dispozițiune semnată de el, cu violarea unui text expres al Constituției sau al legilor în vigoare, să vatăme drepturile cuiva; în asemenea caz, acel vătămat, are dreptul să ceară Statului despăgubiri bănești, conform dreptului comun.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

* * *

Capitolul IV de sub Titlul III, tratează „Despre Consiliul Legislativ“.

O lege organică a Consiliului Legislativ regulează funcționarea sa.

Consiliul Legislativ trebuie să fie consultat pentru orice proiect de lege, atât înainte de a fi adus la amendarea ei în comisiuni, cât și după aceasta. Se exceptează legile bugetare, despre care Consiliul Legislativ nu are a-și da părerea.

Fără consultarea prealabilă a Consiliului Legislativ, nu se poate face nici un Regulament pentru aplicarea legilor.

Dacă, însă, Consiliul Legislativ nu-și dă aprobarea în termenul fixat de legea sa organică, Adunările Legiuitoare pot să procedeze

la discutarea proiectelor de legi care li se trimet.

* * *

„Despre puterea judecătorească“, se vorbește în Capitolul V, de sub același Titlul III.

Noua Constituție desființează juriul, adică Curtea cu jurați. Aceasta este cea mai importantă modificare a vechei Constituții, în ceiace privește puterea judecătorească.

Numai în puterea unei legi, se poate înființa o jurisdicțiune.

Nu se pot creia, însă, sub nici o numire și sub nici un cuvânt, comisiuni și Tribunale extraordinare, care să judece anumite procese, ori civile, ori penale, sau să judece niște anumite persoane.

O singură Curte de Casație și Justiție poate să fie, pentru întreaga Țară românească.

Curtea de Casație și Justiție singură, în secțiuni unite, poate să se pronunțe asupra constituționalității unei legi. Ea singură poate să declare că nu se pot aplica legile pe care le va „și făcute în potriva constituției.

Hotărârea pe care o pronunță Inalta Curte de Casație și Justiție, asupra neconstituționalității unei legi, nu profită tuturor, ci se mărginește numai la cazul judecat.

Când se ivește un conflict de atribuțiuni, asupra acestei chestiuni se rostește Inalta Curte de Casație și Justiție.

Este de ordin constituțional dreptul de recurs la Inalta Curte de Casație și Justiție.

Cu toate că inamovibilitatea magistraților este suspendată, totuși Constituția cea nouă hotărăște că judecătorii vor fi inamovibili. Inamovibilitatea va fi decretată prin o lege

specială, care se va face în termen cel mai târziu de șase luni de la promulgarea Constituției

Până atunci, prin Decret Regal se vor aplica sancțiunile disciplinare.

O lege specială va organiza Justiția militară.

Potrivit unei legi speciale, este în cădere de putere judecătorești Contenciosul Administrativ.

Nu stă în cădere de putere judecătorești de a judeca actele de guvernământ, precum și actele de comandament militar.

* * *

În Capitolul VI de sub Titlul III, se vorbește, în noua Constituție, „Despre instituțiunile județene și comunale“.

Aceste instituțiuni sunt regulate prin legile lor speciale.

Vechea Constituție spunea că aceste legi, vor avea de bază descentralizarea administrativă, dar dela 1923 și până astăzi, nu s'a făcut nici o descentralizare administrativă, despre care nu pomenește nimic noua Constituție.

* * *

Titlul IV, vorbind „Despre Finanțe“, declară că nu se poate pune și percepe nici un impozit, de orice natură, decât pe baza unei legi.

Numai în folosul Statului, a Județelor, a Comunelor, precum și a Instituțiilor publice, care îndeplinesc un serviciu de Stat, se pot înființa impozite.

Tot asemenea, Constituția declară că monopolurile nu se pot înființa decât prin lege, și numai în folosul Statului, a Județelor și a Co-

munelor, nu și în folosul Instituțiilor publice, care îndeplinesc un serviciu de Stat.

Tot în virtutea legii, se pot înființa fonduri de pensii, în sarcina tezaurului Statului.

Adunările Legiuitoare, în fiecare an trebuie să încheie socotelile Statului. Tot ele votează bugetul, și nu pot să sporească nici o cheltuială.

În buget se trec toate veniturile și cheltuelile Statului, precum și socotelile.

S'ar putea întâmpla ca Adunările Legiuitoare să nu fie în putință de a vota, la timp, bugetul. În asemenea caz, puterea executivă este autorizată să facă față nevoilor serviciilor publice, aplicând bugetul anului trecut. Aceasta o poate face numai un an, peste anul pentru care a fost votat.

Inalta Curte de Conturi face controlul preventiv cum și controlul gestiunii tuturor veniturilor și cheltuelilor Statului. Inalta Curte de Conturi trimete, în fiecare an, un raport Adunărilor Legiuitoare asupra conturilor de gestiune ale bugetului trecut, arătând greșelile ce s'ar fi făcut, în aplicarea bugetului, de către Miniștri.

În termen de un an dela încheierea fiecărui exercițiu, cel mai târziu, Inalta Curte de Conturi, trebuie să prezinte, Adunărilor Legiuitoare, regularea definitivă a socotelilor Statului.

Se va înființa un corp superior de control, care să supravegheze și să examineze corectitudinea și legalitatea executării gestiunilor tuturor serviciilor publice.

Corpul de control va lucra după ordinele Șefului Guvernului, și va funcționa la Președinția Consiliului de Miniștri.

Sunt diferite Case speciale, de fondurile căroră Guvernul dispune sub diferite titluri. Toate aceste fonduri trebuiesc să fie cuprinse în bugetul general al veniturilor Statului.

Există o singură Inaltă Curte de Conturi pentru toată Țara românească.

După noua Constituție este socotită crimă, și se pedepsește cu pedepsele prevăzute pentru crimă, delapidarea de bani publici, și judecarea lor se face de tribunale, întru cât juriul este desființat.

* * *

„Despre oștire“ vorbește Titlul V din noua Constituție.

Toți Românii trebuie să facă parte din elementele oștirii, conform cu legile militare.

Numai prin sentință judecătorească pot să fie retrase gradele militare, precum și decorațiunile și pensiunile lor.

Adunările Legiuitoare votează, în fiecare an, contingentul oștirii.

Trupe armate străine nu pot să fie admise în serviciul Statului român, decât în virtutea unei legi. Tot numai o lege poate să admită ca o trupă armată străină să intre sau să treacă pe teritoriul României.

* * *

Titlul VI cuprinde „Dispozițiuni generale“.

Culorile naționale ale României sunt: Albastru, Galben și Roșu, care trebuie să fie așezate vertical.

Bucureștii, Capitala Țării, este reședința Guvernului.

Limba oficială a Statului este Limba română.

Numai în virtutea unei legi un jurământ poate să lege, și poate să fie impus. Aceiași lege hotărăște și formula jurământului.

Constituția nu se poate suspenda niciodată. Ea nu poate fi suspendată nici în parte și nici în total.

Vechea Constituție dispune că în caz de pericol de Stat se poate, *prin lege*, institui starea de asediu generală sau parțială.

Aceiași dispoziție este și în Constituția cea nouă, cu deosebire numai că în aceasta din urmă s'au suprimat cuvintele „*prin lege*“.

* * *

„Despre revizuirea Constituției“, vorbește Titul VII din Constituția cea nouă.

Regele are inițiativa revizuirii Constituției.

Pentru a putea cere revizuirea, în total sau în parte a Constituției, Regele trebuie să consulte mai întâi Corpurile Legiuitoare.

Regele va arăta și textele care urmează să fie revizuite.

Prin Mesaj Regal, Regele convoacă Adunările Legiuitoare, care se întrunesc în una singură, sub președenția Președintelui Senatului.

Hotărârile Corpurile Legiuitoare se dau cu majoritate de două treimi.

Președinții celor două Adunări Legiuitoare, însoțiți de o comisiune specială, aduc la cunoștința Regelui, rezultatul consultațiunii lor.

Ambele adunări trebuie să voteze cu majoritate de două treimi textele cele nouă, care urmează să înlocuiască textele vechi.

* * *

Titlul VIII, și ultimul din noua Constituție, tratează „Despre dispozițiuni tranzitorii și finale“.

Sunt respectate și vor fi cărmuite, ca drepturi câștigate, în prezent și în viitor, pentru orice litigii privitoare la ele:

a) Toate pământurile care s'au expropriat și s'au distribuit, în vechiul Regat, conform legii pentru reforma agrară, din 17 Iulie 1921;

b) Toate pământurile expropriate și împărțite, în Transilvania, Banat, Crișana și Maramureș, în baza legii din 13 Iunie 1921;

c) Toate pământurile expropriate și împărțite în Basarabia, conform legii din 13 Martie 1930, și

d) Toate pământurile expropriate și împărțite, în Bucovina, conform legii din 30 Iulie 1921.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Constituția cea nouă lasă, cu caracter constituțional, dispozițiunile acestor legi, conform articolului 131 din Constituția cea veche, promulgată în 1923.

Deasemenea Constituția cea nouă respectă toate drepturile politice dobândite conform Constituției din 1923, prin art. 133.

Legile noastre de astăzi se vor revizui, pentru a se unifica și a se pune în concordanță cu principiile din noua Constituție. Până atunci, însă, aceste codice și legi rămân în putere.

Toate dispozițiunile din legi, din decrete, din regulamente și orice alte acte care sunt contrarii dispozițiunilor din noua Constituție, se desființează.

Deasemenea se abrogă Constituția veche, promulgată cu decretul Regal No. 1.360 din

23 Martie 1923, din ziua promulgării Constituției nouă.

Rămâne însă, în vigoare, dispozițiunile art. 133 din vechea Constituție din 1923, care spune următoarele:

„Art. 133. — Se ratifică decretele-legi No. 3902 din 29 Decembrie 1918, publicat în *Monitorul Oficial* No. 233 din 30 Decembrie 1918, privitor la acordarea drepturilor cetățenești; No. 2085 din 22 Mai 1919, publicat în *Monitorul Oficial* No. 33 din 28 Mai 1919 și No. 3464 din 12 August 1919, publicat în *Monitorul Oficial* Nr. 93 din 13 August 1919, privitoare la încetățenirea evreilor cari locuiau în vechiul Regat.

„Deasemenea se ratifică și toate decretele-legi de încetățenire individuală, cari s'au făcut înaintea decretelor specificate mai sus.

„Evreii, locuitori din vechiul Regat, cari nu-și vor fi regulat încetățenirea în termenul prevăzut de decretul-lege No. 3464 din 12 August 1919, vor putea face declarațiunile de încetățenire în termen de trei luni dela promulgarea acestei Constituții“.

Constituția desființează juriul.

Cu toate acestea, juriul în materie criminală, va funcționa până când Codul Penal Carol II și Procedura Penală Carol II se vor pune de comun acord cu dispoziția din Constituție, care desființează juriul.

S'au dat o serie întreagă de decrete-legi, care urmau să fie ratificate de Corpurile Legiuitoare, îndată ce vor fi convocate. Noua Constituție prevede că toate aceste decrete au putere de lege, fără să mai fie nevoie de ratificarea lor.

Noua Constituție vorbește și despre Statutul Familiei Regale.

Acest Statut are caracter constituțional.

El nu poate să fie modificat decât de Corpurile Legiuitoare, cu combinațiile arătate pentru revizuirea Constituției.

Pe baza acestei Constituții, urmează a se face alegeri pentru Corpurile Legiuitoare.

Circumscripțiile electorale, cine poate să fie alegător și ales, în Cameră și în Senat, numărul Deputaților și al Senatorilor, precum și normele după care urmează a se face alegerile, se vor fixa de către Rege, printr'un decret regal, cu putere de lege.

Acest decret Regal are un caracter Constituțional.

El nu se poate modifica decât de Corpurile Legiuitoare, cu majoritate de două treimi.

* * *

Constituția aceasta a fost edictată de Rege, și a fost supusă Națiunii Române spre „bună știință și învoire“.

Printr'un decret Regal s'a fixat procedura după care s'a urmat în acest scop.

S'a hotărât facerea unui plebiscit, prin următorul decret al Consiliului de Miniștri:

Art. 1. — Poporul Român este chemat în ziua de 24 Februarie 1938, să se rostească asupra primei Constituții ce am decretat astăzi.

Art. 2. — La votare vor participa alegătorii înscriși până astăzi în listele electorale, pentru Adunarea Deputaților.

Participarea la vot este obligatorie.

Art. 3. — Fiecare comună constituie o circumscripțiune de votare.

Comunele urbane și municipiile vor putea fi

împărțite de primari, în mai multe secțiuni de votare, după numărul celor înscriși în listele electorale. În acest caz una din secțiuni va fi însărcinată cu totalizarea voturilor.

În comunele rurale, votarea se va face la Primărie, iar în celelalte comune în localurile fixate de primar.

Art. 4. — Birourile secțiunii de votare vor fi prezidate, în comunele rurale de primar, ori de înlocuitorul său, iar în comunele urbane și municipii de funcționarii comunali desemnați de primar. Președintele biuroului va fi asistat de notar sau de unul din funcționarii primăriei.

În ziua votării președintele va completa biroul cu doi locuitori cu știință de carte, trași la sorți dintre acei cari ar fi prezenți în sală. În lipsa acestora, biroul va funcționa numai cu președintele și asistentul său.

Art. 5. — Votarea va începe la ora 8 și va dura până la ora 17.

Art. 6. — Votul se va face prin declarațiune verbală înaintea biroului de votare.

Se vor ține liste deosebite de cei cari au votat pentru și de cei ce au votat împotrivă.

Art. 7. — Indată după închiderea scrutinului, președintele va încheia procesul-verbal constatând numărul total al votanților, numărul voturilor pentru, cum și al celor împotrivă.

Procesul-verbal se va încheia în dublu exemplar, și se va investi cu sigiliul primăriei; unul din exemplare se va trimite neîntârziat, împreună cu listele de votare, tribunalului.

Art. 8. — Totalizarea rezultatelor din fiecare județ, se va face de către președintele tribunalului sau înlocuitorul său.

Procesul-verbal, constatând această opera-

țiune, împreună cu tabloul care totalizează rezultatele, precum și procesele-verbale ale secțiunilor de votare, însoțite de toate actele referitoare, formând un dosar șnuruit și sigilat, va fi trimis de îndată Ministerului Justiției.

Aart. 9. — Totalizarea rezultatelor din întreaga țară, se va face de o comisiune compusă din prim-președintele Consiliului Legislativ și patru consilieri ai Curții de Casație, desemnați prin tragere la sorți, de Ministerul Justiției și numiți prin deosebit decret.

Rezultatul acestui plebiscit, se va promulga.

Aart. 10. — Miniștrii de Interne și Justiție sunt însărcinați cu pregătirea și desăvârșirea operațiunilor acestui plebiscit.

Dat în București, la 20 Febr. 1938.

CAROL

Președintele Consiliului de Miniștri,

Miron, Patriarhul României.

Ministrul Justiției, ad interim.

Mircea Cancicov.

Ministrul de Interne,

Armand Călinescu

Plebiscitul a fost peste așteptările ori și cui: peste patru milioane de alegători au votat *pentru*, iar împotriva au fost numai vreo cinci mii; mulți dintre aceștia au revenit asupra primului lor vot.

BIBL. UNIV. CLUJ

5205 30.12.1938

REGISTRAR LEGAL

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

Nr.

17. Rătăcirii bolșevista de MAIOR I. MIHA.
20. Răsadnița și plantele din răsad de V. SADOVEANU.
22. Meșteșugul vopsitului cu burueni de ART. GOROVEI.*
24. Păstrarea cărnei de porc de G. GHEORGHIU.*
29. Beția de DR. EMIL GHEORGHIU.
33. Mama și copilul de PROF. M. MANICATIDE.*
36. Omul și societatea de AL. GIUGLEA.
37. Bucătăria sătencei de MARIA GEN. DOBRESCU.*
38. Sfecia de zahăr de C. LACRIȚEANU
39. Ingrășarea pământului de I. M. DOBRESCU.
40. Friguri de bălță de DR. T. DUMITRESCU.
41. Banul de A. GIUGLEA.
42. Sfaturi practice de ING. A. SCHORR.
43. Lămurirea calendarului de A. GIUGLEA.
44. Conjunctivita granuloasă de DR. GLĂVAN.
45. Burueni de leac de A. VOLANSCHI.
46. Sfaturi casnice de MAICA RALUCA.
47. Cultură tomatelor de I. ISVORAN
48. Rețete pentru gospodina de MAICA RALUCA.

Nr.

49. Lingoarea de DR. I. DUMITRESCU.
50. Blenoragia sau sculamentul de DR. N. IOAN.
51. Practica agricolă de A. BEJENARIU.
52. Apa de băut de DR. I. BĂLTEANU.
53. Tifosul exantematic de TUDOR DUMITRESCU.
54. Boalele animalelor de I. POPU CĂMPEANU.
55. Lucrări din pănușile de porumb de TITUS G. MINEA.
56. Cartoful de I. POPU-CĂMPEANU.
57. Cum să trăim de DR. F. GRUNFELD.
58. Lucrări din pae și sorg de TITUS G. MINEA.*
59. Insectele vătămoare pentru arborii noștri roditori de GH. FIȚESCU.*
60. Vaca cu lapte de M. GĂTAN.*
61. Mierea și Ceara de CONST. IONESCU CRISTEȘTI.*
62. Indrumări agricole de C. IONESCU CRISTEȘTI.*
63. Creșterea păsărilor de PETRONIUS BEJAN.*
64. 101 feluri din ouă de SANDA MARIN*
65. Plante de nutreț de PETRONIUS BEJAN.*
66. Lămurirea constituției celei noi de A. GOROVEI.*

Serla C. „DIN LUMEA LARGĂ“.

Nr.

3. Munții Apuseni de M. DAVID.*
5. Bucovina de I. SIMIONESCU.*
6. Basarabia de G. NĂSTASE.*
7. Dobrogea de C. BRĂTESCU.*
10. Viața în adâncul mărilor de C. MOTAȘ.
- 11—12. A. Șaguna de I. LUPAȘ.*
14. Românil din Țara Nistru de V. HAREA.*
16. Lituania de G. NĂSTASE.
19. Românil din Ungaria de I. GEORGESCU.
20. Jud. Turda Arieș de I. MUREȘEANU.
21. Țara Hațeguului de GAVRIL TOICĂ.
22. Șpiru C. Haret de I. SIMIONESCU.
23. Danemarca de MAGDA D. NICOLAESCU.*
24. N. Milescu în China de I. SIMIONESCU.
25. Cetățile moldovenești de pe Nistru de APOSTOL D. CULEA.
26. Românil din Bulgaria de EM. BUCUȚA.

Nr.

27. Valea Jiului din Ardeal de P. HOSSU-LONGIN.
28. Țara Bârsel de N. ORGHIDAN.
29. Vechiul ținut al Sucevei de V. CIUREA.
30. Macedo-Românil de TACHE-PAPAHAGI.
31. Românil din Banatul Jugoslav de PR. BIZEREA.
32. Coasta de Azur de I. SIMIONESCU.*
33. Elveția de TRAIAN G. ZAHARIA.
34. Maramureșul de GH. VORNICU.
35. Austria de I. SIMIONESCU.
36. Belgia de TRAIAN G. ZAHARIA.
37. Afganistanul de I. SIMIONESCU.
38. Anastasia Șaguna de DR. I. LUPAȘ.
39. Blajul de ALEX. LUPEANU-MELIN.*
40. Marea Neagră de DR. I. LEPSI.
41. Pe urmele lui Robinson Crusoe de I. SIMIONESCU.*
42. Din Norvegia de I. CONEA.*
43. Din vremea lui Ștefan cel Mare de GEN. R. ROSETTI.*
44. Japonia de I. SIMIONESCU.*

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

Nr.

45. **Olarul Savant** de I. SIMIONESCU.*
46. **Intr'o mănăstire din Himalaya** de MIRCEA ELIADE.*
47. **Dănilă Apostol** de N. P. SMOCHINĂ.*
48. **Govora și Călimăneștii** de I. SIMIONESCU.*
49. **Sgârșia norii New-Yorkului** de PETRU COMARNESCU.*
50. **Nicolae Bălcescu** de V. SASSU.*
51. **Țara visurilor împietrite** (EGIPTUL) de MIRCEA HIROVANU.*
52. **Gh. I. Donici** de GEN. R. R. ROSETTI.*
53. **A. Odobescu** de AL. TZIGARA-SAMURCAȘ.*
54. **Banatul** de PROF. D. IZVERNICEANU.*
55. **Țara Zarandului** de G. CAMBER.*
56. **Iordache Golescu** de N. BANESCU.*

Nr.

57. **București** de V. MIHĂILESCU.*
58. **Turismul** de AUREL PIȚU.*
59. **Abisinia** de I. SIMIONESCU.*
60. **Polonia** de I. SIMIONESCU.*
61. **Date istorice și culturale din România** de CRONICAR.*
62. **Carmen-Sylva** (TEKIRGHIOI) de DR. COCA ODESEANU.*
63. **Gh. Coșbuc** de V. M. SASSU.*
64. **A. Philippide** de I. IORDAN.*
65. **N. Gane** de A. GOROVEI.*
66. **Lecturi geografice.—Asia** de I. SIMIONESCU.*
67. **N. Machiavelli** de VL. BOANTĂ.
68. **Gh. Lazăr** de PAUL PAPADOPOI.*
69. **I. Urban-Jarnik** de A. GOROVEI.*
70. **G. Enescu** de M. COSTIN.
71. **Dr. C. I. Istrati** de C. KIRIȚESCU.*

Seria D. „ȘTIINȚĂ APLICATĂ“

Nr.

1. **Fabricarea săpunului** de A. SCHORR.
2. **Motorul Diesel** de ING. CASETTI.*
3. **Industria Parfumului** de E. SEVERIN.
- 4—5. **Aerul lichid** de ILIE MATEI.
6. **Industria Azotului** de L. CATON.
- 7—8. **Locomotiva** de ING. CASETTI.*
10. **Aeroplanul** de DR. V. ANASTASIU.
11. **Baloane și dirijabile** de C. MIHĂILESCU.
12. **Betonul Armat** de ING. N. GANEA.
13. **Bări și trenuri** de G. ȘIADBEI.
16. **Tiparul** de VASILE ROMĂNESCU.
17. **Ce se scoate din cărbuni** de C. V. GHEORGHIU.
18. **Industria materilor colorante** de G. A. FLOREA.
19. **Fotografia** de CAP. DR. M. ZAPAN.

Nr.

20. **Industria zahărului** de G. I. BABOIANU.
21. **Șase montaje de radio** de CAP. DR. M. ZAPAN.
22. **Cinematografia** de CAP. M. ZAPAN.
23. **Automobilul** de CAPIT. DE AVIAȚIE M. PANTAZI.
24. **Fabricarea sticlei** de G. A. FLOREA.
25. **Gazele otrăvitoare** de CAP. DR. M. ZAPAN.*
26. **Împănarea păsărilor** de N. C. PĂNESCU.*
27. **Legatul cărților** de I. CARAMALĂU.*
28. **Innotul** de P. EPUREANU.*
29. **Scoaterea petelor** de VICTORIA A. VELCULESCU.*
30. **Cum navigă corabiele** de SPARDECK.*
31. **Pianorul** de ING. G. LIPOVAN.*

RĂSPÂNDIȚI

„CUNOȘTINȚE FOLOSITOARE“

Este cea mai trebuitoare bibliotecă. Unică prin varietatea cuprinsului, prin ieftinătate, este la îndemâna oricui. S'a dovedit o adevărată enciclopedie. Aduce foloase specialistului, dându-i noțiuni clare din alte domenii; procură cunoștințe folositoare celui care nu se restrânge numai la cartea de școală. Biblioteca se adresează tuturor, la ori ce vârstă, căci e instructivă, educativă și practică.